

Τι συμβολίζουν τα ρούχα των μοναχών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

φωτο:Kostas Balafas (1920-2011), photographie * Κώστας Μπαλάφας

Φως μοναχοίς άγγελοι. Φως δε πάντων ανθρώπων μοναδική Πολιτεία, είναι η ζωή κατά μίμηση των Αγγέλων, αυτή στήριξε και στηρίζει την Οικουμένη και ο άνθρωπος, ο χριστιανός που ενδύεται το Μέγα και Αγγελικό Σχήμα είναι άξιος πολλών επαίνων και μακαρισμών.

Όταν κάποιος, λοιπόν, προσέρχεται για να αφιερώσει τη ζωή του εξ όλης της ψυχής και της διανοίας του στο Νυμφίο Χριστό τότε χαίρεται και αγάλλεται ο ουρανός και πανηγυρίζει ο κόσμος των Αγγέλων γιατί ένας ακόμα άνθρωπος τάχθηκε να μιμηθεί τη ζωή τους.

Ο μοναχός και η μοναχή κινούνται μέσα στην ιερή προσμονή του Ουράνιου Νυμφίου τους. **Ζουν και κινούνται σε μια πνευματική όαση με το νοσταλγικό λόγο «ελθέτω χάρις και παρελθέτω ο κόσμος ούτος».** Και μαζί με τον κόσμο παρέρχεται το όνομα το παλαιό και λαμβάνει νέο όνομα, διότι αφού εγκαταλείπει τον παλαιό άνθρωπο και ενδύεται το νέο άνθρωπο.

Την ώρα της μοναχικής κουράς προσέρχεται ο δόκιμος μοναχός ή μοναχή ανυπόδητος, ασκεπής, φορώντας μόνο έναν απλό λευκό χιτώνα και δηλώνοντας έτσι ότι όλα τα περιττά και κοσμικά τα απέρριψε και είναι έτοιμος να ενδυθεί το τιμημένο ράσο και τα άγια ρούχα του μοναχού.

Κατά τη μοναχική κουρά ο δόκιμος μοναχός ή μοναχή, ενδύεται το λέντιον (ή ζωστικό ή αντερί) το οποίο είναι μαύρου χρώματος, που συμβολίζει το χιτώνα της ευφροσύνης και της αγαλλιιάσεως αντί της γυμνώσεως και της κατασχύνης, την οποία φορέσαμε με την παρακοή μας και αντί της φθοράς και του θανάτου που μας προξένησε αυτή η παρακοή και την οποία φθορά αναιρεί το μοναχικό σχήμα με την υπακοή και τον ενάρετο βίο. **Ο χιτώνας αυτός ονομάζεται χιτώνας δικαιοσύνης γιατί η λέξη δικαιοσύνη σημαίνει κάθε αρετή και ο μοναχός φορώντας το οφείλει να γίνει πρόθυμος για κάθε αρετή.** Μάλιστα το μαύρο χρώμα του σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι πάντοτε οχυρωμένος πίσω από το πένθος για την αμαρτία και την ξενιτεία για τον κόσμο.

Έπειτα ο μοναχός ή η μοναχή ενδύεται τον ανάλαβο (το πολυσταύρι) ο οποίος φοριέται από τους ώμους μπροστά και πίσω σταυροειδώς και σχηματίζει το σημείο του σταυρού, όχι μία, αλλά πολλές φορές. Εικονίζει το σημείο του σταυρού και σημαίνει ότι ο μοναχός αναλαμβάνει το σταυρό του επί των ώμων του και ακολουθεί το Δεσπότη Χριστό. Καθώς το πολυσταύρι περιέχει πολλούς σταυρούς και περιβάλλει μπροστά και πίσω το σώμα του μοναχού και της μοναχής **το περιφράσσει και το οχυρώνει απ' τις προσβολές του διαβόλου και από κάθε κακή επιθυμία.**

Έπειτα ζώνεται γύρω απ' τη μέση του δερμάτινη ζώνη «εις νέκρωσιν σώματος και ανακαίνισιν πνεύματος». Η ζώνη αποτελεί σημείον σωφροσύνης, καθαρότητας και νεκρώσεως των κινήσεων της σάρκας κι επίσηση σημείον ισχύος εναντίον των παθών και παράλληλα στήριξη στις πράξεις των εντολών.

Κατόπιν, ο μοναχός ή η μοναχή φορά τα σανδάλια, που όπως λένε τα λόγια της μοναχικής κουράς, με τα οποία ετοιμάζεται να εφαρμόσει και να διαδώσει το ευαγγέλιο της ειρήνης. Επίσης, τα σανδάλια αυτά τον προφυλάσσουν για να μην προσκρούσουν τα πόδια του και να μην δαγκωθεί από το νοητό όφι, αλλά να επιβαίνει πάνω σ' αυτούς και να καταπατεί λέοντα και δράκοντα δηλαδή τα κρυφά και φθονερά θηρία της κακίας. Με τα σανδάλια αυτά θα **τρέχει κατευθείαν την οδό του Ευαγγελίου μέχρις ότου φτάσει στους Ουρανούς, εκεί που είναι το πολίτευμα των μοναχών, κατά τον Απόστολο Παύλο.**

Κατόπιν ενδύεται το παλλίον (εξώρασο) του μεγάλου και αγγελικού σχήματος και

όπως λέγει στη μοναχική κουρά το ενδύεται ως στολή αφθαρσίας και σεμνότητος και ως σημείο της σκέπης του Θεού για την ευλαβή του ζωή αιώνια σε εκείνον ο οποίος θα το λάβει και αποτελεί τη θεία περιβολή που του χαρίζει το Άγιο Πνεύμα.

Κατόπιν ενδύεται το κουκούλιον της ακακίας ως περικεφαλαία ελπίδος για τη σωτηρία μέσω της εκ Θεού επισκιάσεως της χάριτος, αλλά και για την ύψωση του νου του μέσω της ταπεινοφροσύνης και της ακακίας όπως ακριβώς είναι τα άδολα νήπια, αλλά και για τη Θεού φύλαξη και περίθαλψη της κεφαλής με όλα τα αισθητήρια. **Το κουκούλιο κρέμεται μπροστά και πίσω, εκεί όπου βρίσκεται το λογιστικό και η καρδιά.**

Τελευταία, ενδύεται το μανδύα, ο οποίος θεωρείται το τελειώτατον ένδυμα και το περιεκτικό όλων, σημαίνει δε τη φυλακτική και σκεπαστική δύναμη του Θεού, ταυτόχρονα το συνεσταλμένο ευλαβές και ταπεινό της Μοναχικής ζωής, ενώ το ότι δεν έχει μανίκια σημαίνει ότι καθ' όλη τη ζωή του όλα τα μέλη του είναι νεκρά για κάθε κοσμική εργασία και αμαρτία. **Αφήνει μόνο ελεύθερο το κεφάλι το οποίο βλέπει προς το Θεό και φρονεί τα θεία και ανατρέχει μόνο προς το Θεό.** Αλλά, όπως είπαμε και πριν, ακόμα και το κεφάλι του μοναχού ή της μοναχής είναι σκεπασμένο με το κουκούλιο για να μη θεωρηθεί ότι έχει ασκεπή και ακάλυπτα τα αισθητήρια.

Στο σύνολό τους, όλα τα ρούχα του μοναχού εικονίζουν τη νέκρωση του Χριστού μας. Ως τάφος εικονίζεται ο μανδύας και ως εντάφια τα υπόλοιπα ρούχα. Ο ανάλαβος και το Μεγάλο Σχήμα δηλώνουν ότι είναι εσταυρωμένος ο μοναχός για τον κόσμο, όπως άλλωστε το υποσχέθηκε. Το κουκούλιο του εικονίζει το σουδάριο κι έτσι όλος ο μοναχός μιμείται με το σχήμα του τον σταυρωθέντα **Δεσπότη του, ο οποίος πέθανε και τυλίχτηκε στα σπάργανα και στο σουδάριο.**

Σε όλη του τη ζωή πλέον, ό,τι φορά, θα του υπενθυμίζει ότι συνεσταυρώθηκε με το Χριστό και συνεκρώθηκε μαζί Του και οφείλει να αγωνιστεί για να συναναστηθεί και να συνανυψωθεί και να αναφανεί συγκληρονόμος της πατρικής Βασιλείας και των αγαθών των ετοιμασμένων προ καταβολής κόσμου...

Μόνικα μοναχή

Απόσπασμα από το Περιοδικό "ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ", Τεύχος 115

Πηγή: xfd.gr